

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE BRATOLJUBA KLAJČA, BIZOVAC
ŠKOLSKA GODINA 2018./2019. , GODINA XXVIII, BROJ 28, LIPANJ

Tema broja: SPORT

ŽUBOR

U OVOM BROJU PROČITAJTE:

Učenici područne i matične škole u Dokkici

Intervju s učiteljicom tjelesne i zdravstvene kulture Ankicom Slamek

SADRŽAJ:

IMPRESUM:

UREĐUJU:

učenici novinarske skupine sa školskom
knjižničarkom Katarinom Antolašić

ZA IZDAVAČA:

Ante Lovrinčević, ravnatelj
Osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac
Ulica dr. Franje Tuđmana 1
31 222 Bizovac

IZDAVAČ:

Osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac
tel. 031/675-688
e-mail: tajnistvo@os-bklaica-bizovac.skole.hr

FOTOGRAFIJE:

školski novinari, učitelji predmetne i
razredne nastave, školska knjižničarka

REDAKCIJA ŠKOLSKOG

LISTA:

Nora Brkić, Klara Šarčević, Paula Vučković i Petra
Vučković

UREDNIKA :

Paula Vučković, učenica sedmog razreda
Odgovorna urednica: Katarina Antolašić, profesorica
hrvatskog jezika i školska knjižničarka

NASLOVNICA:

Dramska skupina na natjecanju
„Pozor! Plivamo na sceni 8“

3. aktivnosti u našoj školi

10. izvannastavne aktivnosti

15. natjecanja

20. literarni i likovni radovi

22. tema broja: sport

Dragi čitatelji,

i ove smo se godine mi školske novinarke okupile te odlučile da nam tema našeg časopisa bude – sport. Kao i prethodnih godina, vrijedno smo istraživale te se trudile prikupiti što više informacija kako bi vam i ove godine učinile naš školski časopis „Žubor“ zanimljivijim. U ovom broju časopisa „Žubor“ zabilježile smo sljedeće aktivnosti: Dan kruha, Svjetski dan jabuka, Dan sjećanja na grad Vukovar, posjet volonterke Crvenog križa u četvrtom razredu...posebno smo ponosni na to što su naši učenici sudjelovali na Državnom prvenstvu u stolnom tenisu te osvojili deveto mjesto. Jako sam sretna što i ove godina imam vrlo odgovornu ulogu – urednika. Tijekom rada u našem školskom časopisu, naučila sam kako se grafički oblikuje časopis te sam ove godine shvatila koliko je novinarstvo ozbiljan posao. Od malih nogu pisanje me uvijek usređivalo. Kao najljepšu uspomenu u ovoj školskoj godini pamtit ću odlazak nas novinarki na HRT u Osijeku gdje sam shvatila što zapravo znači biti novinar; tim odlaskom odlučila sam da i sama želim postati novinarka. Časopis nije časopis bez intervjua: ove godine naš je školski list poticajnim riječima uljepšala učiteljica tjelesne kulture Ankica Slamek te je poseban naglasak stavila na temu našeg časopisa – sport. Nadam se da ćete i ove godine uživati u čitanju našeg školskog lista.

Vaša školska urednica, Paula Vučković

Učenici kušaju slasne muffine

Ako želiš jabuku, moraš protresti drvo

Ove godine učenici drugog i trećeg razreda obilježili su Dan jabuka različitim aktivnostima

Donosimo najzanimljivije. Sami su zamijesili tijesto, punili ga domaćim ekološki uzgojenim jabukama i napravili kolačiće u obliku jabuka. Na satu tjelesne i zdravstvene kulture s učenicima drugog razreda odigrali su različite štafetne i elementarne igre u kojima je glavni rekvizit bila jabuka, naravno. Promicali su svijest o pravilnoj prehrani koja uključuje više eko-voća ali i brigu o duševnom i socijalnom zdravlju kroz igru i druženje s prijateljima.

Tekst napisala: Ivana Oremuš,
učiteljica razredne nastave

Učenici drugog razreda kao mali kuhari

Učenici marljivo rade slatke proizvode

Leonarda Franjić, Luna Pelivanović i Lea Gabelica

VUKOVAR VIĐEN MOJIM OČIMA

Vukovar je pao 18. studenog 1991. godine. Taj dan ljudi pamte kao tužan dan. Bili su tada vrlo ogorčeni. U mojoj školi taj smo dan obilježili 16. studenog 2018. godine. Djeca naše škole okupili su se u holu, nakon čega smo zapalili svijeće uz cijelu cestu, koja se nalazi pored škole, te se tako sjetili grada Vukovara

Svjećani program započeo je u holu naše škole. Na početku je školski zbor, pod vodstvom profesora glazbene kulture, Vladimira Čošića, izveo pjesmu „Vukovar“. Pjesma predstavlja grad Vukovar i zvuči snažno. Pjesmu „Tražiš riječ za Vukovar“ izvela nam je Lea Baban, nakon čega su učenici, kao i svake godine, pogledali dokumentarac koji govori o Blagi Zadri, zapovjedniku poginulom 16. listopada 1991. godine. Nikolina Katić savršeno je recitirala pjesmu „Soba 325“. Svi su bili očarani njezinim scenskim nastupom. Jako se dobro uživjela u pjesmu. Nora Brkić, ujedno i jedna

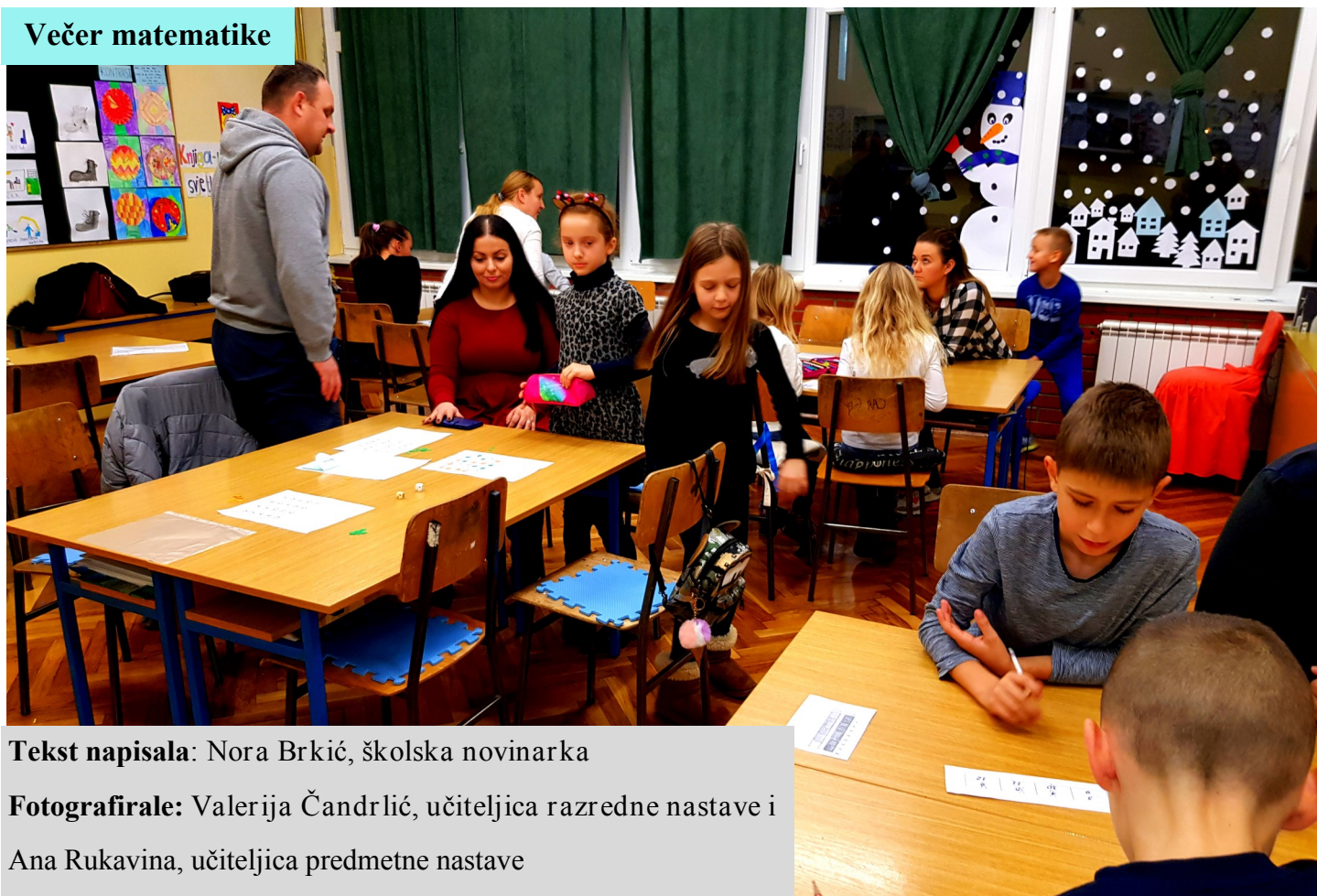
od novinarki, pročitala je na kraju programa pjesmu „Vukovar“, a zatim je zbor ponovno izveo drugu pjesmu „Dajem ti srce, zemljo moja“. Tako je završio taj dan u našoj školi. Došla je nedjelja 18. studenog 2018. godine, Dan pada grada Vukovara. Puno ljudi posjetilo Vukovar te se priključili koloni, čime bi odali počast ljudima koji su poginuli tijekom Domovinskog rata. Svatko je otišao tamo gdje ga je srce odvelo. Svatko je svojom gestom pokazao zahvalnost braniteljima i gradu Vukovaru. 18. listopada nikada se ne smije zaboraviti jer su se branitelji borili za našu Hrvatsku. Obranili su predivnu zemlju koja nosi u sebi ljepotu prirode i gradova.

Hrvatska je danas slobodna zemlja i tomu trebamo zahvaliti braniteljima i iskazati im veliku počast. Vukovar zauvijek ostaje grad heroja.

Tekst napisala :Una Farkaš,
školska novinarka

Večer matematike

Tekst napisala: Nora Brkić, školska novinarka

Fotografirale: Valerija Čandrlić, učiteljica razredne nastave i
Ana Rukavina, učiteljica predmetne nastave

SVE JE PUNO LAKŠE UZ IGRU

Kao i svake godine, i ove se godine u našoj školi održala Večer matematike. Riječ je o projektu tijekom kojeg se matematika uči na zabavan način, putem igre

Ove godine 6. prosinca 2018. godine (četvrtak) Večer matematike za učenike petih i sedmih razreda održana je u 16.00, a za šeste i osme te učenike razredne nastave u 17.00 sati. Ukupno je na ovoj manifestaciji sudjelovalo 156 učenika, a s njima 89 roditelja. Tijekom Večeri matematike učenici su učili matematiku koristeći različite igre. Imali su priliku taj dan družiti se sa svojim prijateljima i roditeljima. Uz matematičke se igre može i puno ponoviti, a i nešto novo naučiti. Nije teško odvojiti jedno poslijepodne za tu aktivnost. Za mene Večer matematike znači večer kada odlazimo u školu s ciljem da igramo matematičke igre. Svake godine odlazim na Večer matematike te sam, zahvaljujući tom projektu, bolja u matematici. Taj projekt mi se sviđa, pogotovo zato što volim zabavu, druženje i igru. Po mom mišljenju cilj Večeri matematike, i svakog nastavnika koji tu večer organizira, je promijeniti učenicima stav prema tom pred-

metu, i uz igru i kratko druženje poboljšati znanje u tom području. Nadam se da će od iduće godine dolaziti više učenika te da će Večer matematike ostati jednako zabavna i društvena večer.

NJEGUJEMO GLAGOLJICU

Ovogodišnje obilježavanje Mjeseca hrvatske knjige, na temu kulturne baštine-glagoljica, oplemenio je učenike četvrtog razreda

Čitanjem obogaćujemo svoj standardni književni jezik ali i negujemo zavičajno narječje. U korelaciji s nastavnim sadržajima iz hrvatskoga jezika, prirode i društva, te likovne kulture, učenici su istraživali i prvi se puta susreli s najstarijim hrvatskim pismom – glagoljicom. Oduševljeno su vježbali pisanje glagoljice. Dizajnirali su medaljone, kao modni dodatak, glagoljičnim znakom svoga početnoga imena. Ovaj medaljon nosit će uspomenu na prvo upoznavanje s našim prvim hrvatskim pismom – glagoljicom.

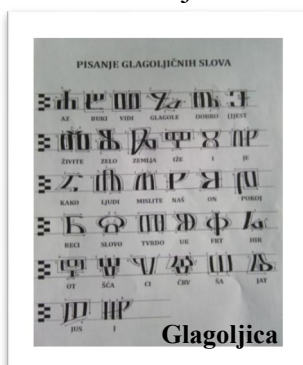
Tekst napisala i fotografirala: Romana Žužić, učiteljica razredne nastave

Učenici 4. razreda rade glagoljicu

Učenički rad

Učenici vrijedno rade

Posjet volonterke Crvenog križa

Učimo pomagati drugima

Dana 10. prosinca 2018. godine posjetila nas je volonterka Crvenog križa iz Valpova

Volonterka je održala nastavni sat tijekom kojeg je govorila o sigurnosti u vodi. Nabrojala je što sve ne bismo, radi naše sigurnosti, trebali činiti: skakati u vodu, ne znajući kolika je dubina vode, ulaziti u vruću vodu ili ulaziti u vodu sam. Svi smo ju pažljivo slušali. Volonterka nam je održala svoje predavanje uz prezentaciju na kojoj su se nalazile smiješne fotografije. Tijekom predavanja rekla nam je da ne bismo smjeli bacati boce u more te, nakon

što smo pojeli nešto, ne bismo smjeli odmah plivati u moru. Nakon što nas je volonterka upozorila na opasnosti, opisala nam je kako izgleda znak Crvenog križa. Rekla nam je da je pozadina žuta s mrvicu drugačijim natpisom nego na običnoj zastavi Crvenog križa. Zatim nam je objasnila kako se moraju oblačiti volonteri Crvenog križa: imaju žutu majicu, na kojoj se s lijeve strane nalazi znak Crvenog križa. Osim toga nose i crvene hla-

čice na kojima se također nalazi znak Crvenog križa. Spasioci imaju i crvenu spasilačku torbicu u kojoj se nalazi sve potrebno za prvu pomoć. Ovo nam se predavanje jako svidjelo i htjeli bismo ga ponoviti. Jako nam je drago što nas je posjetila volonterka.

Tekst napisala Matia Deak,
učenica četvrtog razreda

Učenici Osnovne Bratoljuba Klaića, Bizovac, kao i svake godine, sudjeluju u Danima kruha

Tekst napisala: Klara Šarčević,
školska novinarka

KOLAČI KOJI MIRISOM OSTAVLJAJU BEZ DAHA

Osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac obilježila je još jedan sveti dan u nizu

14. listopada 2018. godine učenici Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac obilježili su Dane kruha. Svi razredi imali su poseban štand na kojima su se nalazili kolači koji su svojim mirisom mamili ljude da ih kušaju. Zborašice i zborashi petnaest minuta prije mise morali su vježbati pjesme, naći svoje mjesto u Crkvi te s učiteljem glazbene kulture Vladimirom Čošićem dugo

voriti redosljed pjesama koje će pjevati. Župnik dolazi, kreće misa, zborašice i zborashi pjevaju, učenici prinose pekarske proizvode prema oltaru... na ovaj sveti dan jedan je mladi bračni par odlučio krstiti svoje dijete. Atmosfera u Crkvi bila je prelijepa. U pozadini se čulo zvono koje je označavalo početak mise, djeca pjevaju crkvene pjesme, a ostali sudionici mole se i klanjaju

Bogu. Završila je misa a pekarski proizvodi bili su spremni. Oko štandova, na kojima su se nalazili jesenji ukrasi, okupilo se mnogo ljudi. Pekarski proizvodi svojim mirisom ostavljaju ljude bez daha. Putnici odlaze do stanice na kojoj čekaju autobus. Ljudi odlaze svojim domovima. I tako završava još jedan uobičajeni dan.

Kolači i peciva koja su napravili roditelji i učenici (fotografija 1., 2., 3.)

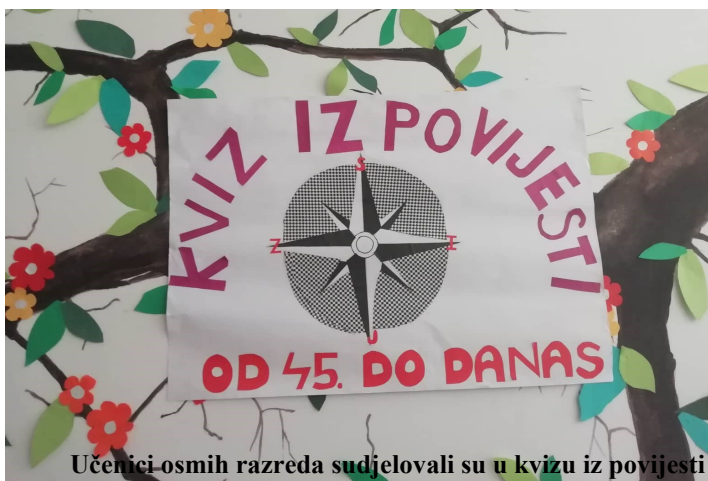

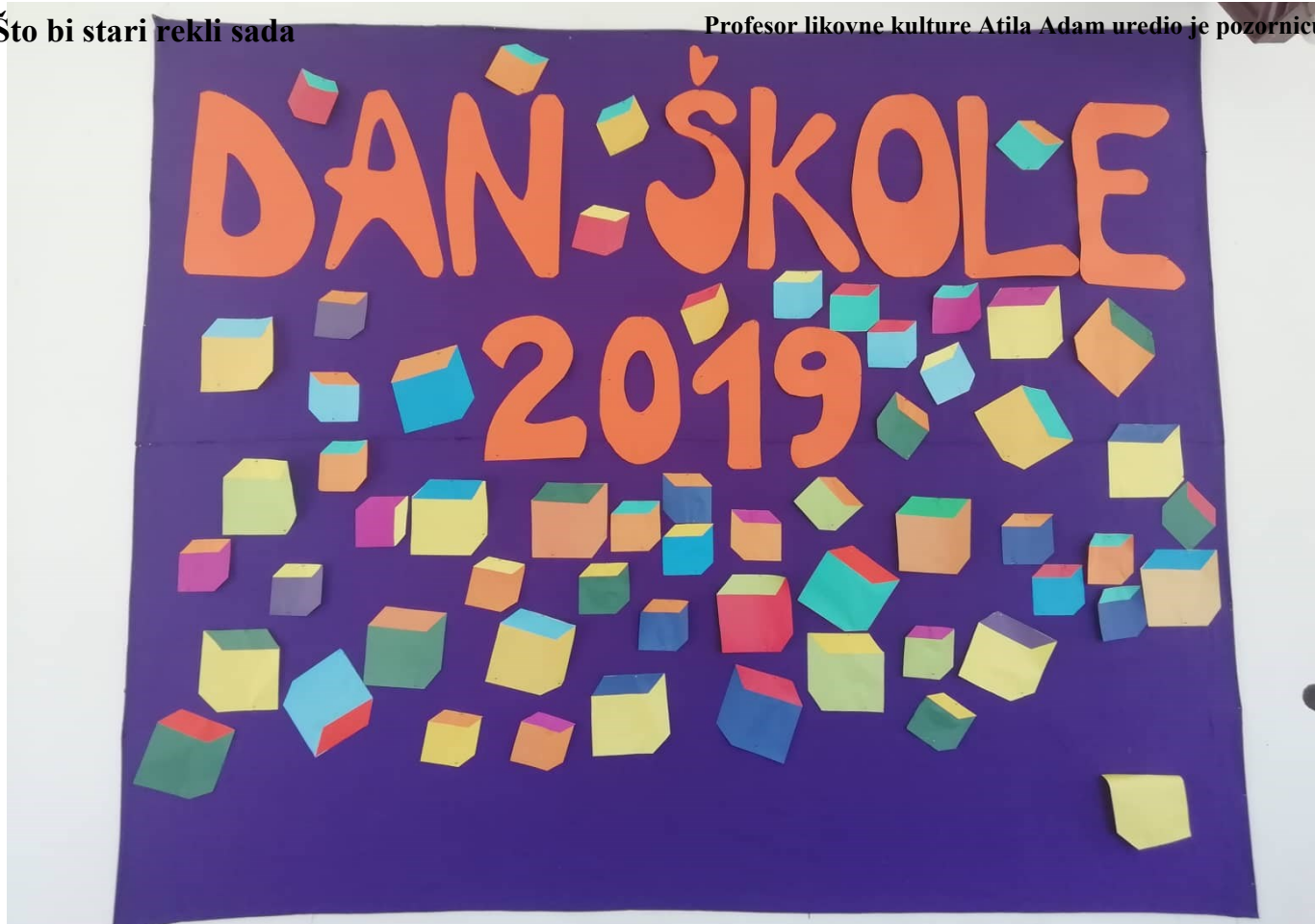
Pano u holu naše škole

PO NJEMU SE ZOVE NAŠA ŠKOLA

Godine 1992. godine došlo je do preimenovanja naše škole. Sada naša škola već dvadeset godina nosi ime Osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac te smo jedina škola u Hrvatskoj koja nosi ime Bratoljuba Klaića. Upravo zato dana 24. svibnja 2019. godine obilježili smo prigodnim programom 110. godišnjicu rođenja Bratoljuba Klaića. Učenici petog i sedmog razreda (**Klara Sudar, Florijan Malogorski, Lea Baban i Karlo Pančić**), pod vodstvom profesorice hrvatskog jezika i književnosti **Zdenke Bogović**, sudjelovali su u prigodnom programu. Na početku programa učenici su pročitali i recitali stihove o hrvatskom jeziku autora Petra Preradovića: Jezik roda moga i Rodu o jeziku. Nakon toga učenici su pročitali tekst o životu i djelu Bratoljuba Klaića, a zatim je slijedio kviz u kojem su učenici imali priliku pokazati svoje znanje o njemu. Na kraju

samog programa najboljim učenicima od petog do osmog razreda dodijeljene su nagrade, a nisu ostali praznih ruku ni učenici koji su točno odgovorili na pitanja u kvizu. 6. lipnja profesor povijesti **Mario Fišer** s učenicima osmih razreda održao je kviz, a tema je bila život i djelo Bratoljuba Klaića te povijest Hrvatske od 1945. godine do danas.

U PRIRODI JE SPAS

Već dvanaest godina u Osnovnoj školi Bratoljuba Klaića, Bizovac tradicionalno se održava projekt **Što bi stari rekli sada**. Na početku programa sve nas je pozdravio ravnatelj škole Ante Lovrinčević. Profesor glazbene kulture Vladimir Čošić izveo je sa svojim zborom nekoliko pjesama, a posebnu točku imali su učenici koji su u kategoriji „bisernica“ osvajali velike uspjehe, na što smo posebno ponosni. Osim zbora, učenici od prvog do četvrtog razreda prezentirali su sve ono što su u svojim dramskim sekcijama tijekom ove školske godine pripre-

mali sa svojim učiteljicama. Nakon scenskog i glazbenog programa, uslijedio je program koji smo posebno čekali - učenici su prezentirali stare sportove. Cilj ovog projekta je ukazati učenicima na to kako su se njihove prabake i pradjedovi igrali u vremenu dok nije bilo mobitela. Učenici su sudjelovali u različitim starim sportovima: skakanje u vreći, trčanje uz šinju, hodanje na štulama, gađanje lukom i strijelom, gađanje kozane, bacanje potkove, te povlačenje mosora i užeta. Učenici su prije Dana škole svakodnevno vježbali te su na kraju, naravno, oni najuspješniji i naju-

porniji bili nagrađeni medaljama i zahvalnicama. Oni najgladniji mogli su se zasladiti na štandovima gdje su bila ukusna peciva i kolači. A osim kolača, štandove su ukrašavali različite rukotvorine te starine. Već nekoliko godina vjeroučitelj Slaven Školka provodi projekt-kamp **Prijatelji u prirodi**, a ove je godine navedeni projekt bio realiziran dan prije te tijekom samoga Dana škole. Cilj ovog projekta je višednevno kampiranje i aktivnosti u prirodi, a održat će se i od 14. do 16. lipnja za učenike razredne nastave.

Učenici hodaju na štulama

Kamp u prirodi

Učenici su se imali priliku voziti na vrtuljku

UZBUDLJIVO PUTOVANJE

NOVINARKE NA HRT-u

Klara, Petra, Gloria, Una, Nora i Paula u studiju HRT-a

Ponedjeljak, kao i prošli i prethodni i svi ostali, nije svima drag, no taj dan nama novinarkama iz Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac bio je vrlo bitan i poseban

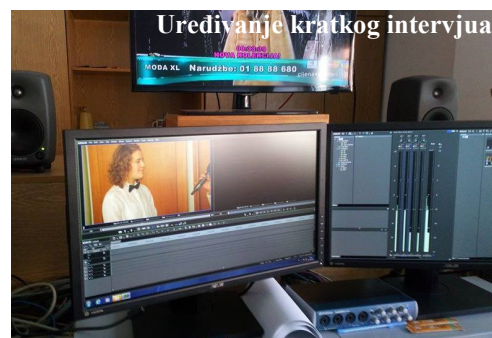

Snimatelj HRT-a objašnjava kako se snima emisija

Taj smo dan naučile puno toga o novinarstvu. Prije samog odlaska u Osijek, svi smo se okupili u školi. Školsko zvono je zazvonilo te je počeo još jedan školski tjedan. Rano ujutro s našom dragom knjižničarkom krenule smo prema kolodvoru te vlakom do O-

sijeka. Na putu od kolodvora do HRT-a kroz glavu su nam prolazile mnoge misli, kao npr.: „Hoćemo li i mi jednog dana biti novinari, hoćemo li i mi tako raditi, što točno oni tamo rade?“ Napokon smo stigli na HRT. U društvu novinara pojavile su se mnoge emocije: sreća, strah, zbunjenost...najprije smo vidjele kako svoj posao rade novinari. Snimatelji su nam pokazali kako funkcioniraju kamera i mikrofoni. Novinarka nam je rekla da koristi, tije-

kom snimanja emisije, blesimetar te nam je otkrila kako on funkcionira. Svi su nam djelatnici pričali o svojim iskustvima i nezgodama koje su bile vrlo smiješne i zanimljive.

Tijekom svoga gostovanja na HRT-u vidjele smo razne prostorije, poput one u kojima se snimaju emisije te gdje se nalaze djelatnici režije. Vidjeli smo kako je to biti novinar i shvatili da to nije nimalo lagan posao. Nakon što smo vidjeli kako funkcionira rad na televiziji, otišli smo u susjednu zgradu gdje se nalazi HRT – radio

Osijek. Vidjeli smo klavir i prostoriju gdje je Branko Mihaljević (skladatelj i radijski urednik) napisao i skladao pjesmu "Zeko i potočić". Naučili smo mnogo toga, otkrili nove i zanimljive stvari, obogatile svoje novinarsko znanje i motivirale se za bolji i uspješniji rad. Zbog ovog ćemo se iskustva više truditi u radu školskog lista "Žubor". Još jednom veliko hvala prvo našoj dragoj knjižničarki i

nastavnici novinara, jer nam je omogućila ovako jedno lijepo i nezaboravno iskustvo, a također hvala i djelatnicima HRT-a koji su nas primili i pokazali nam kako izgleda njihov posao. Nadam se da ćete i vi jednog dana imati priliku posjetiti te bolje upoznati stvari ili mjesta koja vas zanimaju i vesele.

Tekst napisala: Paula Vučković,
školska novinarka

Novinarke na Hrvatskom radiju, Osijek

Učenici i učiteljice matične škole Bizovac i područne škole Cret Bizovački

Lijepo smo se zabavili i nešto novo naučili

Učenici trećeg razreda Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac i učenici od prvog do četvrtog razreda iz Creta Bizovačkog sa svojim učiteljicama krenuli su u Osijek u Dječju kreativnu kućicu Dokkica 6. studenog 2018. godine. Učenici trećeg i četvrtog razreda istraži-

vali su i upoznawali kulturnu i tradicijsku baštinu zavičaja kroz film, pjesme i priče dok su učenici prvog i drugog razreda učili o pravima djece crtajući i glumeći. Lijepo smo se zabavili i nešto novo naučili.

Odlazak u "Etno kuću Abjanovci"

Povratak tradiciji i starim korijenima

Učenici trećeg razreda Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac s učiteljicom, roditeljima i knjižničarkom uputili su se u Habjanovce kako bi vidjeli kako su ljudi nekad živjeli. Posjetili su **"Etno kuću Abjanovci"** koju je uredila **Catherine Novoselić**. Kuća je uređena na starinski način. Učenici su vidjeli prostorije u kojima se nalazi stari štednjak, stol, stolice, kreveti, razne slike i ručni radovi.

Tekst napisao: Petar Prister, učenik trećeg razreda

Učenici matične škole

Učenici drugog razreda na Željezničkom kolodvoru u Bizovcu

Tekst napisala: Lara Mihić,
učenica drugog razreda

KAD SE MALE RUKE SLOŽE

U ponedjeljak, 11. ožujka 2019. godine, u 11.00 sati krenuli smo iz škole prema Željezničkom kolodvoru u Bizovcu

Putem do tamo gledali smo prometne znakove i razgovarali o njihovom značenju. Kada smo došli do Željezničkog kolodvora, najprije smo ušli u prometni ured gdje su nas dočekali šef kolodvora, prometnik i blagajnik. Tada sam prodala jednu kartu putniku koji je vlakom putovao do Osijeka. Nakon toga smo izašli i tada je došao vlak iz Osijeka. Ušli smo u vlak koji je stajao na kolosijeku i čekao vlak iz Zagreba. Po ulasku smo sreli konduktera koji nam je dao karte. Pozdravili smo i

strojovođu. Tada smo izašli iz vlaka i fotografirali se na peronu. Naš prijatelj Noa zaustavio je loparićem vlak koji je došao iz smjera Zagreba i kasnije mu dao znak da krene. U tome mu je pomogao prometnik. Fotografirali smo se s prometnom kapom i loparićem. Otišli smo u čekaonicu i pozdravili gospodina blagajnika koji nam je rekao da nacrtamo vlak i Željeznički kolodvor u Bizovcu. Puni dojmova krenuli smo prema školi. Uzeli smo svoje torbe i krenuli kućama.

Učenici pozorno slušaju kondukterovo predavanje

Dana 26. listopada 2018. godine učenici 5.a i 5.b razreda sa svojim razrednicima Mariom Fišerom i Markom Teskerom posjetili su grad heroja-Vukovar

**JOS UVIJEK SE
SJEĆAMO TVOJE BOLI**

Vukovarski vodotoranj

Učenici petih razreda sa svojim su se razrednicima našli pred školom te točno u 8.00 sati krenuli u Vukovar. Nakon sat vremena došli su u Vukovar te su najprije posjetili Memorijalno groblje žrtava Domovinskog rata u Vukovaru gdje su pokopani poginuli branitelji. Odali su im počast te zapalili svijeće. Nakon Memorijalnog groblja uputili su se u Muzej vučedolske kulture gdje su upoznali život i rad Vučedolaca. Nakon Muzeja otišli su na zajednički ručak. Umorni i puni dojmova krenuli su kućama oko 13.00 sati.

Tekst napisao: Matko Pajnić, učenik petog razreda

Vučedolska golubica

GUBITKOM SMO PUNO TOGA NAUČILI

PIŠE: Paula Vučković, školska novinarka

Dana 29. siječnja u pratnji učiteljice razredne nastave Romane Žužić i školske knjižničarke Katarine Antolašić mi (Nikolina Katić, Matia Deak i Paula Vučković) krenuli smo na LiDraNo

Iz naše smo škole prema Valpovu krenuli petnaest do osam. LiDraNo se održao u Osnovnoj školi Petra Katančića, Valpovo. Kada smo stigli u školu, učitelji i voditelji LiDraNa lijepo su nas pozdravili i ugostili. Najprije smo doručkovali, a zatim smo se svi okupili u holu škole. Nakon toga svi smo krenuli do dvorane gdje je održan glazbeni program, a zatim je slijedio ravnateljev govor. Bilo je vrijeme da školska knjižničarka, Nikolina i ja krenemo u učionicu gdje se održao

pojedinačan dramski izraz. Nikolina je predstavila pjesmu Ivane Brodžić, Soba 325. Matia Deak sa svojom učiteljicom Romanom Žužić krenula je u učionicu u kojoj su učenici čitali svoj literaran izraz. Matia je pročitala svoj sastavak – Radost u očima mojih roditelja. Nakon toga krenuli smo u učionicu u kojoj su učenici predstavljali svoje pojedinačne novinarske izraze. Ja sam predstavila svoj članak - Kuda ide ovaj svijet. Čekali smo rezultate, a dotad smo sklopili nova prijateljstva. Nažalost, nitko od nas

nije prošao, ali drago mi je što sam sudjelovala na LiDraNu te dobila mnogo savjeta od profesionalaca. Sada znam na što ću, kada budem ubuduće pisala članak, obratiti pozornost. Samo, žao mi je što članovi komisije nisu baš najbolje shvatili moju poruku. Ovim člankom htjela sam pokazati da bi ljudi ovog svijeta trebali biti pozitivniji i da zanemaruju negativno. Zahvalna sam knjižničarki na ovakvom nezaboravnom iskustvu.

Tekst napisala Klara Sudar, učenica sedmog razreda

*ODJEDNOM SE STVORILA BUKA,
BUŠILO SE, LUPALO ČEKIĆIMA,
PILILO, TURPIJALO, REZALO. BILI
SMO PRAVI MALI
TEHNIČARI*

Sara, Nora, Klara, Dario

PRAVI MAJSTORI

U ponedjeljak 1. ožujka nastavnica tehničke kulture Gabrijela Cvetković, moje kolege i ja krenuli smo kombijem u Osijek na Županijsko natjecanje iz tehničke kulture

U ponedjeljak 1. ožujka nastavnica tehničke kulture Gabrijela Cvetković, moje kolege i ja krenuli smo kombijem u Osijek na **Županijsko natjecanje iz tehničke kulture**. U 8.00 sati našli smo se pred **Osnovnom školom Jagode Truhelke u Osijeku** gdje smo se ugodno smjestili, poslušali kratak govor ravnatelja škole koji nam je čestitao te nam poželio sreću na županijskom natjecanju. Nakon toga svatko se uputio prema svojoj učionici; na vratima svake (učionice) pisale su kategorije natjecanja. Ja sam se uputila prema učionici gdje je na vratima pisalo „**strojarske konstrukcije**“. Nakon završetka ispita, koji je trajao sat vremena, imali smo kratku pau-

zu za doručak. Nakon pauze počeli smo s izradom praktičnog rada. Moj zadatak bio je izraditi model škaraste podizne platforme te sam koristila lim, medicinske šprice, plastično crijevo i tehnički pribor za rad. Odjednom se stvorila buka, bušilo se, lupalo čekićima, pililo, turpijalo, rezalo. Bili smo pravi mali tehničari. Pred kraj počeo me oblijevati znoj, ruke su mi se počele tresti od straha jer sam se bojala da neću sve stići dovršiti. Kada sam predala rad, osjećala sam olakšanje. Ručali smo u holu škole, a zatim je slijedio onaj najdosadniji dio: čeka-nje da komisija ocijeni sve te silne radove. Nakon dva sata rezultati su bili tu. Tajnik je upalio projektor i sada smo mogli vidjeti konačne rezultate. Bila sam jako uzbuđena i

jedva sam čekala da vidim koje sam mjesto osvojila. Samo sam u jednom trenu začula: „**Drugo mjesto osvojila je Klara Sudar**“. Bila sam presretna, ali u isto vrijeme tužna, jer mi je državno natjecanje promaklo za dlaku. Prvo mjesto osvojila je djevojčica s kojom sam se sprijateljila i s kojom sam tamo provodila puno vremena. Čestitam Dariju na osvojenom prvom mjestu u kategoriji modelarstvo uporabnih tvorevina, Sari na četvrtom u kategoriji maketarstvo i modelarstvo i Nori što je osvojila deveto mjesto u kategoriji obrada materijala. Nakon podjele medalja uputili smo se kućama. Sve u svemu, to je bilo jedno jako lijepo iskustvo. Nadamo se uspješnijim rezultatima sljedeće godine.

Naše sudjelovanje na festivalu „Pozor! Plivamo na sceni“

STATI NA KAZALIŠNE DASKE NIJE MALA STVAR

Adriana, Nora, Mia i Petra

Dana 18. ožujka mi, Matia Deak, Una Farkaš, Mia Gardilo, Petra Sudar, Gloria Turalija, Adriana Kozina i Adrian Skeleđija i ja, krenuli smo u Dječje kazalište Branka Mihaljevića u Osijeku na festival „Pozor! Plivamo na sceni“

Tekst napisala: Nora Brkić,
školska novinarka

Vodila nas je naša knjižničarka. Bilo je to jedno veliko i predivno iskustvo. Na festivalu je sudjelovalo petnaest škola. Bilo je mnogo djece i njihovih mentora. U 15.00 sati počela je proba, a mi smo bili na redu tek u 17.00 sati. Na probi su nas gledali i ostali učenici. Prvi put sam se popela na pozornicu. Tresla sam se i imala malu tremu. Bili smo u trećoj grupi. Nakon probe voditelji festivala dodijelili su nam asistente. Naša predivna asistentica zove se A-

na. Jako je draga i puno nam je pomogla. Program je počeo u 18.00 sati. Dok je jedna grupa učenika glumila, ostali su bili nedaleko od Dječjeg kazališta, točnije u Dječjem vrtiću „Mak“. Tamo smo imali hranu, voće i piće te smo mogli dovršiti šminku i frizure. Prije 20.00 sati krenuli smo nazad u kazalište. Glumili smo strahove. Imali smo crnu šminku i raščupanu kosu. Stvarno smo bili strašni. Kada su učenici prije nas završili sa svojom predstavom, i kada nas je voditeljica prozvala, stali smo na pozornicu. U tom sam trenutku shvatila da nije lako glumiti na kazališnim daskama. Na samom je nastupu bilo puno više publike nego na probi. Dotad sam mislila da je gluma lagan

posao, ali zapravo baš i nije. Nakon nekog vremena, jako sam se opustila. Tih pet minuta glume puno su mi značile i obilježile jedan bitan događaj u mom životu. Dobili smo snažan pljesak. Na kraju je slijedilo proglašenje. Dobili smo nagradu za najbolju predstavu u kategoriji „**najbolji scenski pokret**“. Bili smo oduševljeni. Kao nagradu dobili smo ručno izrađenu ribicu, diplome, bilježnicu, zidni sat, privjesak udruge "Dokkica" i blok za pisanje. Bilo je to najljepše iskustvo u mom životu i voljela bih to ponoviti, ali htjela bih glumiti u dužem igrokazu. Zbog svega ovog probudila mi se velika želja za glumom.

Novo iskustvo u Osnovnoj školi

Franje Krežme

Dana 6. ožujka u 10.00 sati Lukas Kuić, Luka Šarčević i ja krenuli smo na Županijsko natjecanje iz kemije koje je održano u Osnovnoj školi Franje Krežme u Osijeku

U zbuđeni i nervozni stigli smo pred školu gdje nas je dočekala profesorica biologije i kemije Emilija Savić. Ravnateljica škole održala je kratak govor u kojem nam je poželjela sreću i uputila nas u učionice. Ubrzo nakon toga uslijedilo je pisanje testa. Test smo pisali dva sata. Poslije natjecanja nastavnica nas je počastila odlaskom u McDonald's gdje smo malo prokomentirali napisan test, nešto pojeli te krenuli kućama. Ubrzo su stigli i rezultati! Svi smo bili dosta uspješni, ali moramo pohvaliti Luku koji je osvojio četvrto mjesto! Jako mi je drago što sam imala priliku sudjelovati na natjecanju i to je bilo jedno jako lijepo iskustvo!

Tekst napisala: Lea Baban, učenica sedmog razreda

Natjecateljica Lea Baban, učenica sedmog razreda

PONOSNI NA SVOJE USPJEHE

Učenici naše škole sudjelovali su na mnogobrojnim županijskim i državnim natjecanjima iz hrvatskog i engleskog jezika, matematike, geografije, povijesti, vjeronauka, biologije i kemije, tehničke kulture, šaha, stolnog tenisa te cross-a. Ovdje donosimo rezultate...

Županijsko natjecanje iz hrvatskog jezika održano je u Osnovnoj školi „August Šenoa“, Osijek gdje je sa svojom mentoricom Zdenkom Bogović sudjelovala učenica Nora Brkić (7.b); u Osnovnoj školi Višnjevac održano je Županijsko natjecanje iz engleskog jezika na kojem je sa svojom mentoricom Mirtom Sudar sudjelovao učenik Antonio Birtić (8.b). U Osnovnoj školi Jagode Truhelke, Osijek sa svojom mentoricom Romanom Žužić na Županijskom natjecanju iz matematike sudjelovao je učenik četvrtog razreda Patrik Koški; na Županijskom natjecanju iz geografije u Osnovnoj školi „Mladost“, Osijek sa svojim je mentorom Markom Teskerom sudjelovala učenica Larisa Žužić (6.a); u Osnovnoj školi Svete Ane u Osijeku sa svojim je mentorom Mariom Fišerom sudjelovao učenik Ante Dujmović (8.a); u Osnovnoj školi Antuna Mihanovića, Osijek na Županijskom natjecanju iz vjeronauka sudjelovali su sa svojom mentoricom Marinom Školka učenici Matea Lovrić (8.a), Josip Školka (6.a) i David Šokman (6.a), a u Osnovnoj školi Franje Krežme, Osijek na Županijskom natjecanju iz kemije sa svojom mentoricom Emilijom Savić sudjelovali su učenici: Lukas Kuić (8.a), Luka Šarčević (8.a) te učenica Lea Baban (7.a). Na Županijskom natjecanju iz biologije sa svojom mentoricom Elijom Savić u Osnovnoj školi „Antun Mihanović“ Osijek sudjelovao je Luka Šarčević (8.a). Županijsko natjecanje iz tehničke kulture održano je u Osnovnoj školi Jagode Truhelke, Osijek, a sudjelovali su sa svojom mentoricom Gabrielom Cvetković: Sara Sršić (5.a), Klara Sudar (7.a), Nora Brkić (7.b) te Dario Sršić (8.b). Domaćin Županijskog natjecanja u šahu bila je naša škola, a na natjecanju su sa svojim mentorom Slavenom Školka sudjelovali, u muškoj kategoriji, učenici Matej Filić (5.b), Josip Školka (6.a), Antonio Birtić (8.b) i Dario

Sršić (8.b), a u ženskoj kategoriji u šaha sudjelovale su učenice Larisa Žužić (6.a), Matea Kranjčević (6.b), Klara Sudar (7.a) i Magdalena Vidaković (7.b); u Osnovnoj školi Augusta Harambašića „Donji Miholjac“ sa svojom mentoricom Ankicom Slamek sudjelovali su na Županijskom natjecanju u stolnom tenisu učenici: Marino Tomešić Tot (5.a), Patrik Marojević (7.a), Bruno Tomešić Tot (7.b), Ivan Pajnić (8.a), a u Osnovnoj školi Ivana Filipovića, Osijek na Županijskom natjecanju u ženskom nogometu sudjelovale su učenice Gabriela Vidaković (5.a), Korina Čolaković (6.a), Nika Mutić (6.a), Larisa Žužić (6.a), Ria Buljubašić (6.b), Mia Rimac (6.b) i Laura Kučinac (6.b); u ženskom crossu na županijskom natjecanju u Osnovnoj školi Ivana Kukuljevića, Belišće sudjelovale su: Matea Lovrić (8.a), Lorna Saćer (8.a), Ema Buljubašić (8.b) te Leona Turalija (8.b). Dario Sršić (8.b) sa svojom je mentoricom Gabrielom Cvetković sudjelovao na Državnoj razini 61. natjecanja mladih tehničara dok su učenici Marino Tomešić Tot (5.a), Patrik Marojević (7.a), Bruno Tomešić Tot (7.b) te Ivan Pajnić (8.a) sudjelovali sa svojom mentoricom Ankicom Slamek na Državnom prvenstvu u stolnom tenisu u Poreču. U kategoriji „bisernica“, Lana Šarčević (7.b) sudjelovala je na Međunarodnom natjecanju u Beču, a na 57. hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa u Zagrebu sudjelovao je Karlo Pančić (7.a). Na Državnom natjecanju iz streljaštva sudjelovao je učenik Janoš Karakaš (7.b). U posebnom natjecanju u Dječjem kazalištu Branka Mihaljevića u Osijeku sa svojom su mentoricom Katarinom Antolašić sudjelovale učenice: Mia Gardilo (6.a), Matia Deak (4), Adriana Kozina (5.a), Petra Sudar (5.b), Nora Brkić (7.b) te Una Farkaš (7.b).

Rad učenice Klare Sudar koja je sudjelovala u natječaju „Moja prva knjiga“

Likovni i literarni radovi učenika naše škole

Moja obitelj

U mojoj obitelji uvijek ima ludiranja i smijeha. Neki žive malo dalje od nas. U mojoj kući živi sretna i zdrava obitelj. Moja braća se zovu Marko i Josip. Obojica su punoljetna i zreli, jedino Marko, ponekad me zna zadirkivati, ali mi ga svejedno volimo. On voli sve dijeliti, šaliti se i pomagati. Josip je puno odgovorniji. On vozi na treninge brata i mene, brine se da sve u kući bude čisto. Ni on nije škrt; ako mi pojede neki slatkiš, kupi mi novi. Sad je na redu tata. On se većinu vremena voli šaliti. Također voli pomagati. Svaki put kada ga mama pošalje u trgovinu, on kupi voće i slatkiše. Kad god ga pitam za novce, on mi da novac, a kada nema sitno, da mi više, a ja mu vratim ostatak.

Sada su na redu moje sestre Danijela i Ana. Kada dođu kod nas, uvijek kupe ponešto za nas. Prošli put su kupile perilicu suđa. Kada sam bio mali, Danijela bi me uvijek povela negdje sa sobom. Ona jednostavno obožava djecu. Sada šećer na kraju, moja mama. Koliko god ostali bili dobri prema meni, mama je najbolja. Devet mjeseci naša su srca kucala zajedno. Koliko god ona bila ljuta na mene, ja nisam ljut na nju. Moja obitelj je sjajna i nikad joj ne bi smio okrenuti leđa.

Mate Jakovčević, učenik četvrtog razred
matične škole u Bizovcu

PROLJEĆE PRED VRATIMA

Kada je došao treći mjesec, već sam mislila da će pasti snijeg. Mislila sam da ću čistiti snijeg u dvorištu, da ću opet morati obući šal, kapu i rukavice. Ali ne! Kada sam se probudila jedno jutro, obukla sam debelu majicu, debele čarape i hlače. Kada sam došla u kuhinju, mama je otvorila prozore. Mama, tata i brat bili su obučeni u majice kratkih rukava. Čudila sam se i pomislila da je to sve san, no kada sam se lupila po glavi, sve je ostalo isto. Mama me upitala: „Zašto si se lupila?“ Onda me tata pitao: „Zašto

si se tako obukla?“ Svi su me začuđeno gledali. Zatim sam im odgovorila: „Vani je –7, a niste ni vatru naložili. I otvorili ste sve prozore.“ Mama mi je rekla da je proljeće došlo, više neće biti hladno i da je vani 17 stupnjeva. Kada sam izašla, uznojila sam koliko je bilo vruće. Onda sam se opet morala preobući u majicu kratkih rukava. Kada sam se obukla, otišla sam van do prijatelja, on ima sedam godina – ma i bio je u kratkim rukavima. A ja koja imam 11 godina, nisam u kratkim rukavima, jer sam navikla

na zimu. I nisam očekivala proljeće. Ali kada sam vidjela da je vani toplo, molila sam mamu da idemo biciklima do Bizovca. Tamo nas je čekao djed s Paga. Njegov je dolazak bio tajna. Poslije smo svi otišli na piće i vratili se kući. Bila sam pred kućom s mamom, sjedili smo i uživali. Jako sam sretna jer je došlo proljeće i nadam se da će takvo biti i iduće godine.

Rea Gudelj, 4. razred matične
škole Bizovac

Nacrtala: Ana Pajnić, učenica 2. razreda (literarni rad „Pismo iz Zelengrada“)

RADOST U OČIMA MOJIH RODITELJA

Svanulo je zlatom okupano jutro. Ustala sam te sam bila toliko razigrana i vesela, kao da sam prije spavanja pojela dvanaest kockica čokolade. Nakon ustajanja obavila sam higijenu: oprala sam bijele zubiće, počesljala kovrčavu kosicu te umila slatko nasmijano lice. Nakon obavljanja higijene, došla sam do mame te ju zamolila da mi da robicu. No kada sam došla do mame, vidjela sam da tata sjedi pored nje te ju grli. Uskočila sam u taj predivan zagrljaj i upitala roditelje: „Mama, tata, zašto su vam oči tako

pune radosti i veselja? Nije li vam valjda rođendan?“ Tata je rekao da im nije rođendan. Zamišljeno sam ih gledala. Tata me tada pogledao te mi je rekao da za nekoliko mjeseci više neću biti mamina i tatina nego ću postati starija sestra. Pogledala sam tatu kao da priča španjolski. Tata mi je objasnio o čemu se radi, a mama mi je dala odjeću. Obukla sam svoju omiljenu sivu majicu na kojoj je bilo naslikano životinjsko carstvo: maleni mravić i veliki slon....nakon odijevanja mama i tata su me izveli na maleni

izlet. Šetali smo Osijekom pored rijeke Drave. Bio je to jedan jako lijepi i sunčan dan. Nakon izleta vratili smo se kući. Opet sam kod svojih roditelja vidjela taj radostan pogled koji sam gledala do rođenja svoje malene sestre. Kad se malena sestra rodila, često sam kod mame i tate primjećivala taj radostan pogled, a primjećujem ga i danas kad mama i tata gledaju sestru i mene.

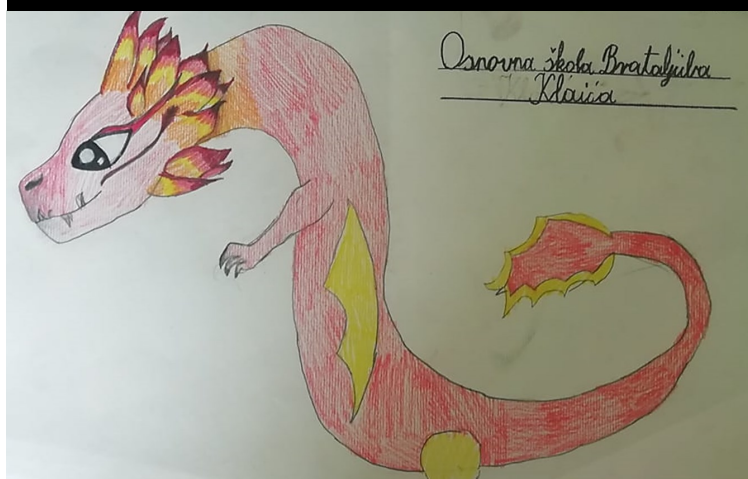
Matia Deak, četvrti razred

Ljubičasta priča

Ljubičasta ljubičica koja doziva ljubičasto proljeće. Ljubičasta lopta za sve djevojčice i dječake. Ljubičasta boja baš za đake. Ljubičasto grožđe za ljubičasto vino i vinograd. Ljubičasta haljina baš za damu. No, postoje puno načina da se sazna što je sve ljubičasto u svijetu.

Lea Šokman, 3. razred područne škole Samatovci

Nacrtala: Korana Kučinac, učenica 3. razreda

Učenici Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac sudjeluju na manifestaciji Hrvatski olimpijski dan

POBJEDNIK NIKAD NE PRESTAJE POKUŠAVATI

U Osnovnoj školi Bratoljuba Klaića, Bizovac održan je Hrvatski olimpijski dan. Taj su dan učenici naše škole, obučeni u bijele majice, trčali cross

Ponedjeljak je započeo kao i svaki drugi: rano smo ustali, krenuli u školu te je nastava počela uobičajeno, ali učenici od prvog do drugog razreda četvrti su sat, uz pomoć nastavnice tjelesne kulture Ankice Slamek i vjeroučitelja Slavena Školkog obilježili **Hrvatski olimpijski dan**. Učenici su s vjeroučiteljem najprije obišli put kojim su morali trčati cross. Uz to su učenici dobili upu-

te kojih su se morali pridržavati. Oni koji su trčali, dobili su papiriće na kojima su pisala njihova imena i prezimena. Te su papiriće morali predati kada su došli do svoga cilja. Budući da neki učenici nisu mogli trčati cross, oni su morali preuzeti papiriće. Nakon petog sata, kada je došao red na učenike od petog do osmog razreda, sve su to morali ponoviti. Budući da se radi o učenicima predmetne nastave,

oni su po tom pitanju iskusniji. Najprije su zajedno trčale cure petih i šestih razreda, a nakon njih dečki. Nakon njih trčali su učenici sedmih i osmih razreda pa opet, dečki. Nakon svega dijelili su se nagrade za prvo, drugo i treće mjesto. Neki su učenici otišli na nastavu, a oni koji su završili s nastavom, otišli su kućama. I tako je počela nova školska godina i završio Hrvatski olimpijski dan.

OSJEĆAMO SE KAO PRVACI

23. ožujka 2019. godine mi učenici Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac krenuli smo u Poreč na Državno prvenstvo u stolnom tenisu

Dana 23. ožujka 2019. godine mi učenici Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac krenuli smo u 8.30 sati u Poreč na **Državno prvenstvo u stolnom tenisu**. Predstavnici naše škole bili su Patrik Marojević, Ivan Pajnić, Bruno Tomešić Tot i ja Marino Tomešić Tot. Bio je to jedan jako dug put, ali vidjeli smo sve i svašta, od čega su mi u najljepšem sjećanju ostali: Park prirode Medvednica, Požega, i naravno, more. Na natjecanje nas je vodila naša nastavnica tjelesne kulture Ankica Slamek. Nakon dugog putovanja, stigli smo u hotel Plava laguna. Bilo je oko 18.00 sati kada smo ušli u svoje sobe, a nakon što smo se raspakirali i odmorili, sve je bilo spremno za prvi dan. 24.3. održao

se prvi meč u kojem smo pobijedili 3-1, a nakon toga slijedio je drugi meč u kojem smo izgubili 3-1. Na kraju smo čuli da smo **deveti** u državi. Kada smo to čuli, bilo je kao da smo prvi, jer za jednu školu koja je tako mala, to jako puno znači. Nakon svega spremili smo svoje stvari i svi krenuli kućama, sretni i zadovoljni.

Jedan od natjecatelja Bruno Tomešić Tot

Medalja koju su osvojili naši učenici

Ankica Slamek - u drugom redu, prva s lijeve strane (Prvenstvo osnovnih škola u nogometu, 1978. godine)

Zdravlje je stanje potpunog fizičkog, mentalnog i socijalnog dobra

Kada usporedimo školovanje dok ste bili dijete i današnje, možete li nam reći, koje su bile bitne razlike?

Velika je razlika u prijašnjem i današnjem načinu obrazovanja. Svjedoci smo da je 21. stoljeće, kada je u pitanju tehnologija, medicina, društvo i škola, stoljeće napretka. U prošlosti se obrazovalo manji broj ljudi nego danas. Pravila u školi bila su rigoroznija nego danas. Danas se prava učenika više poštuju nego prije. Učitelj je bio „Bog i batina“, nekad su se djeca kažnjavala šibom, ravnalom, često je tu bilo i „pljuski“. Danas nam je sve nadoh-

vat ruke, imamo priliku obrazovati se po najvišim standardima, upravo zato moramo cijeniti ono što nam je dano, kako bi škola zaista bila najljepši period našeg života.

Možete li nam opisati svoj prvi radni dan u ovoj školi?

Moj prvi radni dan u ovoj školi bio je 6. studeni 1977. godine.

Koji je vaš omiljeni sport?

Moj omiljeni sport je odbojka.

Gdje ste i koji fakultet završili?

Završila sam Pedagošku akademiju u Osijeku, smjer Fizička kultura.

Ako ste trenirali neki sport u dje-

tinjstvu, koji je to bio?

U djetinjstvu sam trenirala sve sportove, a najviše odbojku.

Zanima li vas više timski ili individualni sport?

Sport je globalan i svi imaju jednake osobine: kod svih sportaša cijeni se i potiče natjecateljski duh, fair play, disciplina, ali sasvim je sigurno da između ove dvije vrste sporta postoje značajna razlika, a to je mentalna priprema sportaša. Individualne sportove biraju osobe koje su savjesne i koje cijene autonomiju, oni svoje bitke vode sami. Kada je u pitanju timski sport, naglasak se stavlja na bliskost koju sportaši osjećaju kao dio ekipe.

Dojmila me se jedna Draženova izreka o skromnosti: „S jednim milijunom dolara ili s pet, deset ili sto, opet možeš samo jednom dnevno ručati i večerati“

Postoji li neki sport koji ne volite, i ako da, zašto?

Volim sve sportove, ali nekako mi nisu „sjeli“ borilački sportovi, kao kickboxing. Osim boksa, njega volim, zbog određenih pravila kojih se natjecatelji moraju pridržavati.

Opišite se u tri riječi.

Uporna, osjećana i optimistična.

Koja vam je najljepša uspomena iz vaših školskih dana?

Davno je prošlo to školsko doba i teško je izdvojiti onu najdražu uspomenu. Izleti s povijesnom grupom, grupno vježbanje: ples uz glazbu, sportska natjecanja...

Da niste profesorica tjelesne kulture, bili biste...

Da nisam profesorica tjelesne kulture, bila bih frizerka.

Koje sportaše cijenite i zašto?

Kao sportaše, cijenim pokojne – Krešimira Ćosića i Dražena Petrovića, hrvatske košarkaške legende. Dojmila me se jedna Draženova izreka o skromnosti: „S jednim milijunom dolara ili s pet, deset ili sto, opet možeš samo jednom dnevno ručati i večerati“.

Što mislite o uvođenju tableta u školi?

Budući da je osnovna škola najprije odgojna, a onda tek obrazovna ustanova, smatram da je dužnost i obveza škole da djeci pruži nužnu edukaciju o sigurnom i odgovornim korištenju nove tehnologije.

Koji je vaš hobi?

Hobi? Nemam ga! Sve radim i sve činim iz ljubavi.

Što biste poručili ljudima koji se misle baviti vašom strukom?

Poručila bih da svoj rad posvete humanom cilju, zdravlju i sreći djece koja će im biti povjerena. Posao je sadržajan. Učenike treba potaknuti na kretanje. Nakon svih sjedilačkih aktivnosti, treba se baviti sportom, rekreacijom, trčati, družiti se s prijateljima. Neka ih vode znanstvena dostignuća. Nastava mora biti pozitivno iskustvo. Zdravlje je stanje potpunom fizičkog, mentalnog i socijalnog dobra.

Intervjuirale: Nora Brkić i Paula Vučković, školske novinarke

Luka Barać, 7.a

Volim jako nogomet te se njime bavim u slobodno vrijeme. U nogometu volim trčanje. Od sportova volim još i rukomet i odbojku. Osim toga, osvojio sam dva puta prvo mjesto u šahu.

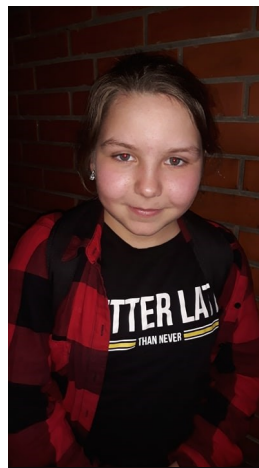
Luka Kozina, 8.b

Volim nogomet otkad znam za sebe. Bavim se njime jer utječe na zdravlje te zbog toga što je jako je popularan sport.

Petra Sudar, 5.b

Volim odbojku te ju treniram od drugog razreda. Jako mi je zabavno te idemo na razna natjecanja.

Sara Šarčević, 5.a

Jako volim odbojku, bavim se njome u slobodno vrijeme i jako mi dobro ide.

Lea Baban, 7.a

Jako volim odbojku i prije sam ju trenirala. Smatram da je zanimljivo igrati u timu i volim gledati svaku utakmicu. Danas plešem u folkloru.

Naši učenici o sportu

Anketirala: Paula Vučković i Klara Šarčević, 7. a

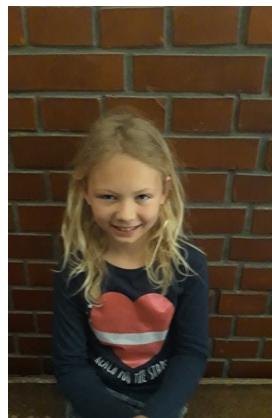
Fotografirala: Petra Vučković, 7. a

ODBOJKA NAM JE BROJ JEDAN

Lucija Šarčević, 5.b

Jako volim odbojku jer mi je to vrlo zanimljiv sport.

**Mia Mazur,
2. razred**

Volim jako odbojku. I ja se, kao i većina mojih prijatelja, bavim njome u slobodno vrijeme.

**Rita Cvetković,
3. razred**

Moj najdraži sport je gimnastika jer sam kroz nju naučila stoj na rukama i zvijezdu.

**Bruno Tomešić Tot
7.b**

Volim stolni tenis jer mi je zabavan i bavim se njime u slobodno vrijeme.

SPORT JE TAKO IN

Strip napravile: Nora Brkić, Klara Šarčević, Pula Vučković i Petra Vučković, školske novinarke